

Thuiskomen in Zwolle

Toespraak van Gerdien Rots op de nieuwjaarsreceptie van ChristenUnie Zwolle, 7 januari 2020

Als wij op vakantie zijn geweest en we rijden weer naar huis over de snelweg, dan doen we altijd een wedstrijdje wie het eerste de Peperbus ziet. En als we de Peperbus zien, dan zeggen we: "O, a'k de Pepperbusse zie, kan 'k de straatstiene wel kussen." Want hier staat ons huis, hier komen we thuis.

Thuiskomen in Zwolle, dat wordt wat de ChristenUnie betreft een belangrijk thema in 2020.

130.000 Zwollenaren in 2020

Zwolle had eind 2019 128.585 inwoners. In 2010 waren dat er nog 119.030. 2020 zal het jaar worden waarin we de 130.000ste inwoner gaan verwelkomen. Op de langere termijn is de verwachting dat we nog kunnen doorgroeien naar zo'n 160.000-180.000 inwoners. Dat is vergelijkbaar met steden als Amersfoort, Arnhem en Breda.

Al die inwoners hebben hun eigen levensverhaal: opgegroeid in hechte gezinnen of in gebroken gezinnen, het zijn leerkrachten, bouwvakkers, verpleegkundigen, ondernemers en mensen zonder betaald werk, het zijn mensen die zich inzetten voor de sportclub, de moestuinvereniging, het koor.

Mensen die stuk voor stuk van hun huis hun thuis proberen te maken.

Zwolle groeit

De gemeente moet de groei van de stad in goede banen leiden. Het gaat er de komende jaren om dat iedereen een huis én een thuis vindt. Zwolle is een stad die het beste van twee werelden verenigt:

- (i) een stad met alle stedelijke voorzieningen én
- (ii) met de rust en ruimte van het prachtige buitengebied binnen handbereik.

Een stad met karakter, met een eigen identiteit en een eigen verhaal, door de eeuwen heen opgebouwd. Het verhaal van samenwerken en elkaar iets gunnen. Het verhaal van de Hanze en de Moderne Devotie. Het verhaal van ondernemerszin en oog voor elkaar.

De groei geeft geweldige kansen voor de stad en tegelijkertijd moeten we voorkomen dat er grootstedelijke anonimiteit en onverschilligheid groeit. De ChristenUnie wil dat Zwolle echt Zwols blijft, zodat je je als inwoner gekend weet en je thuis voelt.

Huizen bouwen

Er moeten in de komende tijd dus veel huizen worden gebouwd. Zo'n 1000 woningen per jaar. Op het Kraanbolwerk, op het Weezenlanden-terrein, aan de Pannenkoekendijk, in Stadshagen (De Tippe en Breezicht), in Whytmen, in Berkum, in Holtbroek langs het Zwarte Water, aan de Zwartewaterallee, op de oude Hanzebad-locatie, in het Spoorzone-gebied, op termijn op de locatie van de Ijsselhallen en wie weet ook ooit nog eens op de strook waar nu de A28 loopt, die dan door een tunnel onder de stad verdwijnt.

Wat is de ChristenUnie blij dat Zwolle met Ed Anker eindelijk weer een echte Ruimtelijke Ordening-wethouder heeft. Een RO-wethouder met oog voor de samenhang in de stad zodat we geen losse eilandjes krijgen, met hart voor diversiteit en architectonische schoonheid zodat we als Zwollenaren trots zijn op onze gebouwen en met passie voor klimaatadaptief bouwen zodat onze woningen veilig en toekomstbestendig zijn.

Je thuis voelen

Maar we moeten niet alleen huizen bouwen, we willen er ook voor zorgen dat je thuiskomt in Zwolle.

Wat maakt dat je je thuis voelt? Dat is dat je je welkom voelt, dat je gekend bent, dat je gezien wordt, dat je onderdeel uitmaakt van de community en tegelijkertijd dat je je kunt terug trekken in je eigen kamer, dat je erkend wordt om de rol die je vervult, dat je kunt opladen voor de taak die je buitenshuis vervult, dat er voor je gezorgd wordt als dat nodig is en ook dat jouw zorg voor een ander gewaardeerd wordt, dat je je veilig weet.

Het normale leven

Wat is het een geweldig voorrecht als je mag opgroeien in zo'n thuissituatie. We mogen ontzettend dankbaar zijn voor al die gezinnen en families die een geborgen thuis bieden aan elkaar. Dat gaat de ene keer makkelijker dan de andere keer, en gelukkig zijn gezinssystemen heel krachtig en kunnen ze best af en toe een stootje opvangen.

Voor alle kinderen en jongeren die opgroeien in moeilijke en problematische thuissituaties bieden we hulp en ondersteuning. Wat is de ChristenUnie blij dat we met onze wethouder Jeugd, Michiel van Willigen, een wethouder hebben die in staat is om naast jongeren en hun ouders te staan, die oprechte betrokkenheid en aandacht toont en die de moed heeft om een stip op de horizon te zetten, daar moeten we heen. Met alle gepassioneerde jeugdhulpverleners in onze stad werkt hij aan zorg die veel beter aansluit bij het normale leven, waar jongeren en hun thuissituaties echt mee geholpen zijn.

De stad is ons gezamenlijk thuis

Als wij in de auto zeggen: *"a'k de Pepperbusse zie, kan 'k de straatstiene wel kussen"* dan bedoelen we niet alleen dat we blij zijn met ons huis en thuis. We bedoelen ook dat de stad aanvoelt als ons thuis. Omdat Zwolle zo'n fijne stad is, waar mensen elkaar kennen, op elkaar gericht zijn en waar de menselijke maat de boventoon voert.

Goede sfeer

De stad is ons gezamenlijk thuis. Als inwoners dragen we samen bij aan de goede sfeer in de stad.

En ik nodig u van harte uit om dat in 2020 ook daadwerkelijk te doen. Want dat is nodig. Een goede sfeer in de stad is niet vanzelfsprekend, als wij die niet met z'n allen onderhouden, dan krijgt bijvoorbeeld polarisatie gemakkelijk de kans om ons uit elkaar te drijven. Dus laten we in elkaar blijven investeren, door te luisteren, respect te hebben voor andere meningen, elkaar te tolereren in onze eigenheid en de verbinding te zoeken in onze overeenkomsten.

Een duurzaam en toekomstbestendig thuis

De stad is ons gezamenlijk thuis, dat betekent ook dat we zuinig zijn op de stad en de stad schoon doorgeven aan volgende generaties. Dus investeren in we schone energie, in duurzaamheid, in afvalscheiding, in ons groene buitengebied en in de natuur in de stad.

Een veilig thuis

Als wij de stad zien als ons gezamenlijk thuis, betekent het ook dat we moeten weren wat hier niet thuis hoort. Ik denk nadrukkelijk aan de schietincidenten die er zijn geweest. Gelukkig noemt iedereen dit on-Zwols. Maar laten we er alles aan doen om het on-Zwols te houden, zodat het niet verankerd in de stad. Dat betekent dat de veiligheidsdriehoek de criminaliteit moet uitbannen. Het betekent ook dat we het eerlijke gesprek moeten voeren over drugsgebruik. Want mensen uit alle bevolkingslagen lijken het 'gewoon' te vinden om af en toe drugs te gebruiken, maar staan er te weinig bij stil hoe ontwrichtend het hele circuit erachter is. De naïeve, soms zelfs romantische, liberale kijk op drugs van veel politieke partijen is echt achterhaald. We moeten meer oog krijgen voor de ontwrichtende en ondermijnende effecten in individuele levens, maar ook in de samenleving. Ook is het nodig dat we onze jongeren weerbaar maken om niet te beginnen met drugsgebruik en om weerstand te bieden tegen de verleiding van snel geld verdienen in het drugscircuit. Zo kunnen we ervoor zorgen dat de drugs- en wapencriminaliteit geen wortel schiet in ons mooie Zwolle.

Bevrijding

Dat wij in alle vrijheid veilig ons huis en ons thuis kunnen hebben in Zwolle, is te danken aan de bevrijding van 75 jaar geleden. In april is het precies 75 jaar geleden dat de Canadese Leo Major samen met zijn kameraad Willie Arsenault over de Heinoeseweg richting Zwolle liep. Aanvankelijk was de bedoeling dat zij alleen zouden verkennen hoe Zwolle door hun regiment kon worden bevrijd zonder onze prachtige Middeleeuwse stadskern te beschadigen. Onderweg klopten ze aan bij een boerderij om de weg te vragen. Rond middernacht werd Willie Arsenault door Duits vuur gedood. De woedende Major doodde vervolgens de Duitsers en ging in zijn eentje verder. Via de Sassenpoort bereikte hij de binnenstad. In een kroeg trof hij een Duitse officier aan wie hij vertelde dat de volgende ochtend om 6.00 uur de stad zou worden beschoten, tenzij alle Duitsers voor die tijd vertrokken waren. Vervolgens maakte hij buiten in de straten met zijn machinegeweer en granaten zoveel mogelijk herrie om de Duitsers de indruk te geven dat hij niet alleen was. Hij nam verschillende Duitsers gevangen. De andere Duitsers trokken zich terug uit angst voor de aangekondigde beschietingen. Daardoor kon Majors' regiment de volgende ochtend de stad zo intrekken, beschietingen waren niet meer nodig.

Klein heldendom

De moed van onze bevrijder maakt diepe indruk. Wat een held! Zulke moed kan ons inspireren om in deze tijd ook moedig te zijn. Dan gaat het niet perse om grote heldendaden. Het gaat in het normale leven vaak juist om moed voor huis-tuin-en-keuken-daden. Voor de zorg voor elkaar. Voor trouw aan elkaar. Voor iets over hebben voor elkaar. Voor van betekenis zijn voor elkaar. Mantelzorgers weten als geen ander waarover ik het heb. En dat is precies waarom we hen zo dankbaar zijn. Daarom zetten we jullie vandaag in het zonnetje. De meesten van jullie zeiden 'ja maar wat ik doe is heel normaal'. Dat klopt, en tegelijkertijd is het heel bijzonder.

Het is normaal, omdat jullie zorg bieden in het normale leven, vanuit liefde, warmte, betrokkenheid. Het is bijzonder omdat jullie zorg vaak ook veel trouw en opoffering vraagt. En daarin zijn jullie helden. Helden die ons inspireren om de kleine goede dingen te doen. Want het zijn vaak de kleine goede dingen die van grote waarde blijken te zijn. Een glimlach, een groet, een compliment, een kommetje soep, de kinderkleren die je doorgeeft aan een gezin met een krappe beurs, het lampje dat je ophangt bij de bejaarde buurvrouw. Al die kleine goede dingen dragen bij aan een samenleving waarin je je thuis voelt.

Als christenen in de Zwolse politiek geloven wij dat we pas écht thuiskomen bij God, die er voor ons is, die ons kent, die ons geeft wat we nodig hebben en die ons beschermt. Vanuit dat fundament willen wij eraan bijdragen dat elke Zwollenaar in 2020 - bij het zien van de Pepperbusse - thuiskomt.